

Sygn. akt IV Ka 356/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie:	SSO Elżbieta Marcinkowska SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2015 r.

sprawy **B. K.**

syna S. i I. z domu G.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 279§1 kk, art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1kk, art. 278§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 5 lutego 2015 r. sygnatura akt II K 150/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie XVIII ppkt 5 dyspozycji w ten sposób, że w miejsce określonego tam obowiązku naprawienia szkody w terminie 2 (dwóch) lat od uprawomocnienia się wyroku orzeka wobec oskarżonego B. K. na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązek naprawienia szkody pokrzywdzonemu A. T. przez zapłatę kwoty 2500 złotych;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 356/15

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko D. K., B. K. i M. T..

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 5 lutego 2015 r., sygn.akt II K 150/13 w części dotyczącej B. K.:

I. Oskarżonego B. K. uznał za winnego czynów opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku polegających na tym, że:

I. w dniu 22 listopada 2012r. w W. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim zerwaniu skobla w drzwiach wejściowych do mieszkania dostali się do jego wnętrza skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia zlewozmywaka, kranów, kabli, części lodówki, kuchenki gazowej, butli gazowej oraz przewodów elektrycznych powodując łącznie straty w wysokości 1.000 zł na szkodę D. C., tj. czynu z art. 279§1 kk ;

II. w dniu 22 listopada 2012r w W. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu po uprzednim zerwaniu kłódki w drzwiach wejściowych do pomieszczenia strychowego dostali się do jego wnętrza skąd nie dokonali żadnego zaboru mienia z uwagi na brak przedmiotów będących w zainteresowaniu, działając na szkodę I. S., tj. czynu z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk

oraz czynów opisanych w pkt XIII, XIV, XV i XVI części wstępnej tegoż wyroku polegających na tym, że:

XIII. w nocy z 19 na 20 października 2012r. w W. woj. (...) po uprzednim zerwaniu kłódki z drzwi garażu, wyrwaniu zamków oraz ściągnięciu drzwi z zawiasów dostał się do jego wnętrza, gdzie z nie zamkniętego samochodu marki F. (...) nr. rej. (...) zabrał w celu przywłaszczenia radioodtwarzacz samochodowy CD wartości 150 zł na szkodę E.H., tj. czynu z art. 279§1 kk;

XIV. w tym samym miejscu i czasie co w pkt XVI po uprzednim podważeniu drzwi drugiego garażu wszedł do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia wiertarkę oraz szlifierkę kątową powodując straty w wysokości 85 zł na szkodę A. O., tj. czynu z art. 279§1 kk;

XV. w okresie od dnia 21 sierpnia 2012r do 22 sierpnia 2012r w W. woj. (...) po uprzednim zerwaniu kłódki dostał się do wnętrza piwnicy skąd zabrał w celu przywłaszczenia spawarkę elektryczną wartości 150 zł oraz wiertarkę marki P. wartości 50 zł powodując straty w łącznej kwocie 200 zł na szkodę D. F., tj. czynu z art. 279§1 kk;

XVI. w tym samym miejscu i czasie co w pkt. XVII po uprzednim zerwaniu kłódek zabezpieczających drzwi dostał się do wnętrza piwnicy skąd nie dokonał kradzieży z uwagi na brak przedmiotów będących w jego zainteresowaniu działając na szkodę J. M., tj. czynu z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk.

przyjmując, iż czynu opisanego w punkcie XIV oskarżony dopuścił się w tym samym miejscu i czasie co w punkcie XIII, a czynu opisanego w punkcie XVI w tym samym miejscu i czasie co w punkcie XV, tj. występków z art. 279§1 k.k. i z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k., przyjmując, że zostały one popełnione ciągiem z art. 91§1 k.k. i za to na podstawie art. 279§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. w pkt VI dyspozycji uznał oskarżonego B. K. za winnego popełnienia tego, że:

w okresie od dnia 25 listopada 2012r do 27 listopada 2012r w W. woj. (...) po uprzednim wejściu przez otwarte okienko do pomieszczenia piwnicznego dokonał zaboru w celu przywłaszczenia lewarka samochodowego, przedłużacza elektrycznego długości 10 m oraz 50 m, rury miedziane, kształtki miedziane, śruby mosiężne, przewód elektryczny dwużyłowy długości 50m, 3 szt. zespołów wodnych do podgrzewaczy gazowych powodując straty o łącznej wartości 2.500 zł na szkodę A. T., to jest występku z art. 278§1 kk ;

III. w pkt VII dyspozycji na podstawie art. 91§2 k.k. i art. 86§1 k.k. połączył oskarżonemu B. K. kary pozbawienia wolności orzeczone w punktach V i VI i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. w pkt VIII dyspozycji na podstawie art. 69§1 k.k. i art. 70§2 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej B. K. kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby lat 4 (czterech);

V. w pkt IX dyspozycji na podstawie art. 73§2 k.k. oddał oskarżonego B. K. w okresie próby pod dozór kuratora;

VI.w pkt X dyspozycji na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej oskarżonemu B. K. kary łącznej pozbawienia wolności, na wypadek zarządzenia jej wykonania, zaliczył okres jego zatrzymania w dniu 20 grudnia 2012 r.;

VII.w pkt XVIII dyspozycji na podstawie art. 72§2 k.k. zobowiązał oskarżonego B. K. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę w terminie 2 lat od uprawomocnienia się wyroku kwot:

1. 333,33 zł na rzecz D. C.;
2. 150 zł na rzecz E. H.;
3. 85 zł na rzecz A. O.;
4. 200 zł na rzecz D. F.;
5. 2.500 zł na rzecz A. T.;

VIII.w pkt XXII dyspozycji zwolnił oskarżonego B. K. od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym nie pogodził się prokurator w części dotyczącej oskarżonego B. K..

Apelujący na podstawie art. 425§1 i 2 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.

Powołując się na przepisy art. 327§1 i 2 kpk, art. 437 kpk i art. 439§1 pkt 7 kpk oraz art. 438 pkt 1 kpk orzeczeniu temu zarzucił:

- 1) określenie w pkt VII części dyspozytywnej wyroku w zapisie liczbowym i słownym różnej liczby miesięcy orzeczonej kary pozbawienia wolności, co uniemożliwia wykonanie wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w tym zakresie
- 2) obrazę przepisów prawa materialnego a mianowicie art. 72§2 kk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i orzeczenie na jego podstawie wobec oskarżonego B. K. obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w pkt XVII części wstępnej wyroku popełnionego na szkodę A. T. mimo, iż orzeczenie tego obowiązku na podstawie tego przepisu było niemożliwe albowiem pokrzywdzony złożył wniosek o naprawienie szkody na podstawie art. 46§1 kk.

Stawiając powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

1. uchylene wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu w zakresie pkt V,VI i VII części dyspozytywnej wyroku i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania,
2. zmianę zaskarżonego orzeczenia w zakresie pkt XVIII podpunkt 5 części dyspozytywnej wyroku, poprzez zobowiązanie oskarżonego B. K. do naprawienia szkody wobec pokrzywdzonego A. T. na podstawie art. 46§1 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest tylko częściowo zasadna.

Błędnie apelujący upatruje wadliwości punktu VII dyspozycji zaskarżonego wyroku, dotyczącego wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności. Jakkolwiek w tym punkcie (łączącym karę 1-go roku i 6-ciu miesięcy z karą 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności) wymiar kary określono jako cyt.” 1 (jednego) roku i 4 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności”, to jednak rozbieżność w zakresie określenia liczby miesięcy została wyjaśniona w postanowieniu Sądu Rejonowego z dnia 6 lutego 2015 r. o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej. To postanowienie apelujący prokurator podjął w dniu 9.02.2015 r. i skutkiem braku zaskarżenia przez uprawnione strony uprawomocniło się (k.579 akt). W pisemnych

motywach wyroku Sąd I instancji wskazał, iż łącząc kary B. K. zastosował pełną absorpcję kar, więc nie sposób tu artykułować uzasadnione wątpliwości co do treści omawianego orzeczenia o karze łącznej, skoro najwyższa z kar podlegających łączeniu to kara 1-go roku i 6-ciu miesięcy pozbawienia wolności.

Zmianie natomiast musiał ulec pkt XVIII dyspozycji wyroku jedynie w części dotyczącej pokrzywdzonego A. T.. Sąd Rejonowy orzekając o obowiązku naprawienia szkody niestety nie dostrzegł, że pokrzywdzony złożył stosowny wniosek w trybie art. 46§1 kk (k.308 akt) o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody, co tenże Sąd przyznał w pisemnych motywach wyroku (k.9 motywów). Tym samym podstawę prawną orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonemu A. T. stanowi przepis art. 46§1 kk, a nie – jak to orzeczono w wyroku - art. 72§2 kk. Tu dzieląc słuszność wniosku apelacyjnego dokonano stosownej korekty wyroku.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636§1 kpk w zw. z art. 624§1 kpk, kierując się zasadą słuszności.

pd